30/06/2020

Γερ. Εφραίμ Φιλοθείτης: «Μόνο τα σωματικά μου μάτια δεν έβλεπαν τους Αγ. Αποστόλους»

/ Αγιορείτικα

Μόνο τα σωματικά μου μάτια δεν έβλεπαν τους Αγίους Αποστόλους.

...Μία ημέρα, των Αγίων Αποστόλων ήταν, ήρθε ο παπα-Εφραίμ από τα Κατουνάκια να μας λειτουργήση. Και μου έδωσε εντολή ο Γέροντας Ιωσήφ να μαγειρέψω ένα καλό φαγάκι, επειδή ο παπα-Εφραίμ ήταν πολύ φιλάσθενος και στα πρόθυρα σχεδόν της φυματιώσεως.
Έσπευσα στην υπακοή και εκεί που του μαγείρευα, ο Γέροντας στεκόταν πάνω από το κεφάλι μου και μου έλεγε:
– Δεν ξέρεις να μαγειρεύης τρομάρα να σου 'ρθη. Έτσι μαγειρεύει ο κόσμος και θες να το φάη κι ο παπάς;
– Μόλις τελείωσα, ήρθε στο τσαρδάκι που είχαμε για μαγειρείο και μου λέει:
– Άντε, ζαβέ, φέρ' το γρήγορα!
– Πήγα το φαγάκι και το έδωσα στον παπά.
– Φύγε από μπροστά μου! Να χαθής, να μη σε βλέπουν τα μάτια μου! Γκρεμοτσακίσου γρήγορα στο κελί σου!
– Να 'ναι ευλογημένο, είπα.
Πήρα λοιπόν την ευχή του Γέροντα και πήγα στο κελλάκι μου, που ήταν δίπλα. Έ! Μόλις πάτησα το πόδι μου μέσα, ήρθε η ευλογία του Θεού με την ευχή του Γέροντα! Είχα τέτοια επίσκεψι από τον Θεό, που μόνο τα σωματικά μου μάτια δεν έβλεπαν τους Αγίους Αποστόλους! Τόση Χάρις! Τόση ευλογία! Παράδεισος στην καρδιά μου! Ποτάμι τα δάκρυά μου! Όχι γιατί με μάλωσε ο Γέροντας, αλλά επειδή δεν μπορούσα να συγκρατήσω την χαρά και την θεία ευφροσύνη, που ένοιωθα από

την παρουσία των Αγίων Αποστόλων.
Ήταν η γιορτή τους και επειδή οι Άγιοι Απόστολοι υβρίσθηκαν για τον Χριστό, χλευάσθηκαν και μαστιγώθηκαν από τους Γραμματείς και Φαρισαίους, βλέποντας ο Χριστός και τον δικό μου μηδαμινό αγώνα έστειλε την ευλογία Του. Δεν ήξερα πού βρισκόμουν. Έπεσα κάτω και έκλαιγα, από την πολλή μακαριότητα που ζούσε η ψυχή μου! Κι έλεγα μέσα μου: «Τι καλό μου έκανε ο Γέροντας!».

Από το βιβλίο: Γέροντος Εφραίμ Φιλοθεΐτου, «**Ο Γέροντάς μου Ιωσήφ ο ησυχαστής και σπηλαιώτης**»

Αλιευμένο από τη σελίδα των Αγίων Πάντων Καλλιθέας στο facebook.